

پروژه‌ی مدیریت یکپارچه آفات، مدرسه‌ی مزرعه‌ای، انگورکاری در کرمانشاه.
عکس: حسین حیدری

سازمان خواروبار و کشاورزی

سازمان خواروبار و کشاورزی ملل متحد (فائو) در شانزدهم اکتبر سال ۱۹۴۵ در قالب یک کارگزاری فنی و معتبر جهانی بنیان گذاشته شد. این سازمان وظیفه هدایت اقدامات بین‌المللی در جهت تحقق امنیت غذایی برای همگان از طریق ارتقاء سطح تغذیه و استانداردهای معیشتی مردم، اطمینان از ارتقاء میزان بهره‌وری در تولید و توزیع انواع محصولات غذایی و کشاورزی، همراه با بهبود وضعیت روستاییان را بر عهده دارد.

فائو به عنوان کارگزاری تخصصی سازمان ملل متحد، بستری بی‌طرفانه برای تمامی ملت‌ها به منظور گفتگو بر سر توافقات و سیاستگذاری لازم جهت غلبه بر گرسنگی در جهان را فراهم ساخته است. این سازمان همچنین به عنوان منبع دانش مورد نیاز برای تقویت فعالیت‌های کشاورزی، جنگلداری و شیلات با هدف تحقق توسعه کشاورزی و روستایی به شیوه‌ای پایدار نقش‌آفرینی می‌کند.

در راستای این تلاش، متخصصان فائو به تأمین راهکارهای سیاستی، تعریف استانداردها و چارچوب مقررات بین‌المللی و ارائه پشتیبانی‌های فنی لازم در طیف وسیعی از موضوعات مربوط به کشاورزی و توسعه روستایی (مواردی از قبیل تولید محصولات کشاورزی، منابع ژنتیک گیاهی و جانوری، حمایت از مصرف‌کننده، تغذیه، امنیت غذایی، توسعه اقتصادی-اجتماعی، شیلات و آبیاری پروری، جنگلداری، مدیریت منابع طبیعی، و محیط زیست و غیره) می‌پردازند.

فائو در حال حاضر دارای ۱۹۷ کشور عضو می‌باشد که جزایر فارو و توکلانو به عنوان اعضای وابسته و اتحادیه اروپا به عنوان سازمان عضو را نیز شامل می‌شود.

چشم‌انداز

تصویر نهایی پیش‌روی فائو «جهانی‌سازی از گرسنگی و سوء تغذیه است که در آن غذا و کشاورزی نقش بسزایی را در ارتقاء استانداردهای معیشتی همگان، به ویژه فقیرترین جوامع به روشی پایدار از منظر اقتصادی، اجتماعی و زیست‌محیطی ایفا می‌کند».

تلاش‌های فائو در راه ریشه‌کنی جهانی گرسنگی در شعار این سازمان به زبان لاتین (فیات پانیس) که به معنای "بگذارید نان باشد" تجلی یافته است.

چشم‌انداز سازمانی فائو در جمهوری اسلامی ایران هدایت‌کننده تمامی فعالیت‌های برنامه‌کشوری با هدف نهادینه ساختن امنیت غذایی در عین حفاظت از منابع طبیعی و تقویت ظرفیت‌های سازمان کشور است که امکان ایفای نقش هدایت‌کننده را در بخش‌های کشاورزی و روستایی فراهم می‌آورد.

اقدامات در ایران

فائو در راستای تمرکز بر دستیابی به اهداف جهانی خود در خصوص امنیت غذایی، ریشه‌کنی فقر، مدیریت و بهره‌برداری پایدار از منابع طبیعی، پنج هدف راهبردی ذیل را در راستای اولویت‌های این سازمان برای محور گرسنگی، در دستور کار خود قرار داده است:

- کمک به ریشه‌کنی گرسنگی، ناامنی غذایی و سوء تغذیه - مشارکت در تسهیل سیاستگذاری‌ها و تعهدات سیاسی در حمایت از امنیت غذایی و اطمینان یافتن از به‌روز بودن اطلاعات مربوط به چالش‌های گرسنگی و تغذیه در کنار بکارگیری راهکارهای ممکن و قابل دسترس.
- افزایش تولیدات کشاورزی، جنگلداری و شیلات به شیوه‌ای پایدار - ارتقاء سیاستگذاری‌ها و اقدامات مبتنی بر شواهد در جهت حمایت از بخش‌های پربرازده تولیدی کشاورزی (زراعت، دامپروری، جنگلداری و شیلات) در عین اطمینان از عدم آسیب‌رسانی به منابع طبیعی.

- کاهش فقر روستایی – حمایت از روستاییان فقیر در دسترسی به منابع و خدمات مورد نیاز از جمله ایجاد اشتغال روستایی و حمایت اجتماعی برای رهایی از فقر.
- توانمندسازی جامع و کارآمد نظام های کشاورزی و غذایی – کمک به ایجاد نظام های ایمن و کارآمد غذایی در جهت حمایت از کشاورزی خرد و کاهش فقر و گرسنگی در مناطق روستایی.
- افزایش مقاومت معیشت در برابر بلایا – کمک به کشورها در آمادگی به منظور مقابله با بلایای طبیعی و یا ناشی از اقدامات انسانی، از طریق کاهش ریسک و ارتقاء مقاومت نظام های کشاورزی و غذایی.

در چارچوب اهداف راهبردی فوق، مأموریت فائو در جمهوری اسلامی ایران ادامه پشتیبانی های فنی و سیاستی این سازمان می باشد که از اوایل دهه ۱۹۷۰ با هدف ارتقاء توسعه کشاورزی و روستایی پایدار در این کشور بنیان گذاشته شده است.

با توجه به معضلات کنونی فراروی بخش های یاد شده در راستای اولویت هایی که فائو به صورت مشترک با دولت جمهوری اسلامی ایران تعریف کرده است، این سازمان به دنبال اجرایی شدن یک برنامه راهبردی و منسجم بر اساس چارچوبی فنی، جامع و نظام مند است که کشور را قادر به پاسخگویی موثر به چالش های مذکور می سازد.

ستون های اصلی این برنامه ی منسجم راهبردی بر چهار محور ذیل استوار است:

- مدیریت منسجم منابع آب و خاک با در نظر گرفتن تاثیرات زیست محیطی تغییرات آب و هوایی؛
- ایجاد مقاومت به منظور بهبود امنیت غذایی، تغذیه و سلامت غذا؛
- کشاورزی خرد پایدار با هدف توسعه همه جانبه ی مبتنی بر رویکرد های کشاورزی سازگار با محیط زیست و روش شناسی اقلیم- هوشمند؛ و
- بهینه و توانمند سازی منابع از طریق ایجاد ظرفیت های موثر.

تعهد فائو به اجرای دقیق این برنامه راهبردی از طریق مشارکت طیف گسترده ای از ذی نفعان کشور شامل موسسات دولتی، جامعه مدنی و تشکل های جوامع محلی تقویت خواهد شد.